Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►**B**

DIRECTIVA CONSILIULUI

din 26 iunie 1990

de stabilire a cerințelor de sănătate animală care se aplică schimburilor intracomunitare și importurilor de material seminal de animale domestice din specia porcină

(90/429/CEE)

(JO L 224, 18.8.1990, p. 62)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►**M1**	Decizia 1999/608/CE Comisiei din 10 septembrie 1999	L 242	20	14.9.1999
►**M2**	Decizia 2000/39/CE Comisiei din 16 decembrie 1999	L 13	21	19.1.2000
►**M3**	Regulamentul (CE) nr. 806/2003 al Consiliului din 14 aprilie 2003	L 122	1	16.5.2003
►**M4**	Directiva 2008/73/CE a Consiliului din 15 iulie 2008	L 219	40	14.8.2008

Astfel cum a fost modificată prin:

►**A1**	Actul de aderare a Austriei, a Suediei şi a Finlandei	C 241	21	29.8.1994

▼B

DIRECTIVA CONSILIULUI

din 26 iunie 1990

de stabilire a cerințelor de sănătate animală care se aplică schimburilor intracomunitare și importurilor de material seminal de animale domestice din specia porcină

(90/429/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolul 43,

având în vedere propunerea Comisiei ([1]),

având în vedere avizul Parlamentului European ([2]),

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ([3]),

întrucât Directiva 64/432/CEE ([4]), astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 89/360/CEE ([5]), conține dispoziții privind problemele inspectie veterinară din domeniul schimburilor intracomunitare cu animale din speciile bovină și porcină; întrucât Directiva 72/462/CEE ([6]), astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 89/227/CEE ([7]), conține, în plus, dispoziții privind problemele de inspecție veterinară întâmpinate la importul de animale din speciile bovină și porcină provenind din țările terțe;

întrucât dispozițiile menționate anterior au permis să se asigure, în ceea ce privește schimburile intracomunitare și importurile în Comunitate cu animale din speciile bovină și porcină provenind din țări terțe, că țara de proveniență garantează respectarea criteriilor de sănătate animală, ceea ce permite înlăturarea aproape completă a riscului de răspândire a bolilor animalelor; întrucât există, cu toate acestea, un anumit risc de răspândire a acestor boli în cazul schimburilor cu material seminal;

întrucât, în cadrul politicii comunitare de armonizare a dispozițiilor naționale privind sănătatea animală care reglementează schimburile intracomunitare cu animale și cu produse animaliere, este necesar, de acum înainte, să se creeze un sistem armonizat de schimburi intracomunitare și de importuri de material seminal de porcine în Comunitate;

întrucât, în cadrul schimburilor intracomunitare cu material seminal, statul membru în care este colectat materialul seminal ar trebui să aibă obligația de a garanta că acesta este recoltat și tratat în centre de colectare autorizate și controlate, că provine de la animale a căror stare de sănătate este de natură să îndepărteze riscurile de răspândire a bolilor animalelor, că a fost colectat, tratat, depozitat și transportat în conformitate cu norme care permit conservarea stării sale de sănătate și că este însoțit de un certificat de sănătate animală, pe durata transportului către țara de destinație, pentru a se asigura respectarea acestor garanții;

întrucât politicile diferite duse în cadrul Comunității în domeniul vaccinării împotriva anumitor boli justifică menținerea de derogări, limitate în timp, care autorizează statele membre să solicite, în ceea ce privește anumite boli, o protecție suplimentară împotriva acestora;

([1]) JO C 267, 6.10.1983, p. 5.
([2]) JO C 342, 19.12.1983, p. 11.
([3]) JO C 140, 28.5.1984, p. 6.
([4]) JO 121, 29.7.1964, p. 1977/64.
([5]) JO L 153, 6.6.1989, p. 29.
([6]) JO L 302, 31.12.1972, p. 28.
([7]) JO L 93, 6.4.1989, p. 25.

▼B

întrucât, în vederea importului în Comunitate de material seminal care provine din țări terțe, ar trebui întocmită o listă cu țările terțe, pe baza normelor de sănătate animală; întrucât, independent de o asemenea listă, statele membre nu ar trebui să autorizeze importul de material seminal decât în cazul în care acesta provine din centre de colectare care respectă anumite norme și care sunt controlate oficial; întrucât ar trebui, în afară de aceasta, să se stabilească, în funcție de împrejurări, norme specifice de sănătate animală aplicabile țărilor care figurează pe listă; întrucât s-ar putea efectua, în afară de aceasta, controale la fața locului, pentru a se verifica respectarea acestor norme;

întrucât ar trebui să se extindă la prezenta directivă normele și procedurile de control prevăzute de Directiva 89/662/CEE a Consiliului din 11 decembrie 1989 privind controlul veterinar în cadrul schimburilor intracomunitare în vederea realizării pieței interne ([1]);

întrucât, pentru a preveni transmiterea anumitor boli contagioase, ar trebui efectuat un control la import, la sosirea pe teritoriul Comunității a unui lot de material seminal, cu excepția cazurilor de tranzit extern;

întrucât ar trebui să i se permită unui stat membru să adopte măsuri de urgență în cazul apariției unor boli contagioase într-un alt stat membru sau într-o țară terță; întrucât pericolele prezentate de aceste boli și măsurile de protecție pe care le necesită ar trebui evaluate în același mod în toată Comunitatea; întrucât, în acest scop, ar trebui instituită o procedură comunitară de urgență, în cadrul Comitetului permanent veterinar, în conformitate cu care să se iau măsurile necesare;

întrucât ar trebui să i se încredințeze Comisiei sarcina de a lua anumite măsuri de aplicare a prezentei directive; întrucât, în acest scop, ar trebui prevăzută o procedură de stabilire a unei cooperări strânse și eficiente între Comisie și statele membre în cadrul Comitetului permanent veterinar;

întrucât, în cele din urmă, prezenta directivă nu afectează schimburile cu material seminal produs anterior datei la care statele membre trebuie să se conformeze acesteia,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Articolul 1

Prezenta directivă stabilește condițiile de sănătate animală aplicabile schimburilor intracomunitare și importurilor de material seminal de animale domestice din specia porcină provenind din țări terțe.

Articolul 2

În sensul prezentei directive, definițiile de la articolul 2 din Directivele 64/432/CEE, 72/462/CEE, 88/407/CEE ([2]) și 90/425/CEE ([3]) se aplică în cazul în care este necesar.

În afară de aceasta, prin „material seminal” se înțelege ejaculația unui animal domestic din specia porcină, în stare naturală, preparată sau diluată.

([1]) JO L 395, 31.12.1989, p. 13.
([2]) JO L 194, 22.7.1988, p. 10.
([3]) JO L 224, 18.8.1990, p. 29.

▼B

CAPITOLUL II

Schimburile comerciale intracomunitare

Articolul 3

Fiecare stat membru se asigură că numai materialul seminal care îndeplinește următoarele condiții generale este destinat schimburilor comerciale:

(a) a fost colectat și tratat, în vederea inseminării artificiale, într-un centru de colectare autorizat din punctul de vedere al sănătății animale, în scopul schimburilor intracomunitare, în conformitate cu articolul 5 alineatul (1);

(b) a fost prelevat de la animale domestice din specia porcină, a căror stare de sănătate este conformă cu anexa B;

(c) a fost colectat, tratat, depozitat și transportat în conformitate cu anexele A și C.

Articolul 4

(1) Până la 31 decembrie 1992, statele membre în care toate centrele de colectare nu dețin decât animale nevaccinate împotriva bolii Aujeszky, care prezintă un rezultat negativ la testul de seroneutralizare sau la testul ELISA pentru depistarea bolii Aujeszky, în conformitate cu dispozițiile prezentei directive:

— pot refuza introducerea pe teritoriul lor a materialului seminal provenit din centre de colectare care nu au același statut;

— nu se pot totuși opune acceptării materialului seminal provenit de la vieri vaccinați în centrele de colectare cu vaccin GI deletat, cu condiția ca:

  — această vaccinare să nu se fi efectuat decât la vieri seronegativi la virusul bolii Aujeszky;

  — examenele serologice efectuate cel mai devreme la trei săptămâni de la vaccinarea acestor vieri să nu releve prezența unor anticorpi induși de virusul bolii.

    În acest caz, se poate supune unui test de izolare a virusului, într-un laborator autorizat de statul membru de destinație, o probă din fiecare colectare zilnică de material seminal destinat schimburilor comerciale.

    Dispozițiile prezentului alineat nu se aplică decât în cazul în care Comisia, acționând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18, până la 1 iulie 1991, stabilește, luând în considerare avizul Comitetului științific veterinar, în special în ceea ce privește frecvența testelor ce trebuie efectuate în centre, testele de izolare a virusului, precum și eficacitatea și siguranța vaccinului GI deletat, protocoalele privind testele ce trebuie să se utilizeze pentru aceste examene.

(2) În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18, se poate decide extinderea la o parte din teritoriul unui stat membru a dispozițiilor de la alineatul (1), în măsura în care toate centrele de colectare din această parte a teritoriului nu dețin decât animale care au prezentat un rezultat negativ la testul de seroneutralizare sau la testul ELISA pentru depistarea bolii Aujeszky.

(3) Înainte de 31 decembrie 1992, Consiliul reexaminează prezentul articol pe baza unui raport al Comisiei, însoțit de eventuale propuneri.

▼B

Articolul 5

(1) Statul membru pe teritoriul căruia se află centrul de colectare de material seminal se asigură că autorizarea prevăzută la articolul 3 litera (a) nu se acordă decât în cazul în care centrul îndeplinește condițiile din anexa A și respectă celelalte cerințe ale prezentei directive.

Acesta se asigură, de asemenea, că medicul veterinar oficial verifică respectarea acestor dispoziții. Acesta din urmă propune retragerea autorizării în cazul în care una sau mai multe dispoziții nu mai sunt respectate.

▼M4

(2) Toate centrele de colectare de material seminal sunt înregistrate, atribuindu-i-se fiecăruia un număr de înregistrare veterinară.

Fiecare stat membru întocmește și actualizează o listă a centrelor de colectare a materialului seminal și a numerelor de înregistrare ale acestora și pune această listă la dispoziția celorlalte state membre și a publicului.

▼B

(3) Normele generale de aplicare a prezentului articol se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18.

Articolul 6

(1) Statele membre se asigură că fiecare lot de material seminal este însoțit de un certificat de sănătate animală în conformitate cu modelul prevăzut în anexa D și întocmit de un medic veterinar oficial din statul membru în care se face colectarea.

Acest certificat trebuie:

(a) să fie redactat în cel puțin una din limbile oficiale ale statului membru în care se face colectarea și în una din limbile statului membru de destinație;

(b) să însoțească lotul până la destinație, în original;

(c) să fie întocmit pe o singură foaie de hârtie;

(d) să fie prevăzut pentru un singur destinatar.

(2) Statul membru de destinație poate, în afară de măsurile prevăzute la articolul 8 din Directiva 90/425/CEE, să ia măsurile necesare, inclusiv punerea în carantină, cu condiția ca acest lucru să nu afecteze validitatea materialului seminal, pentru a obține dovezi sigure în cazul în care materialul seminal este suspectat de infectare sau de contaminare cu germeni patogeni.

CAPITOLUL III

Importuri care provin din țări terțe

Articolul 7

(1) Un stat membru nu poate autoriza importul de material seminal decât în cazul în care acesta provine din țări terțe care figurează pe o listă care urmează să fie întocmită în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 19. Această listă poate fi completată sau modificată în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18.

(2) Pentru a decide dacă o țară terță poate fi inclusă pe lista menționată la alineatul (1), se ține seama, în special, de:

(a) pe de o parte, starea de sănătate a șeptelului, a celorlalte animale domestice și a șeptelului sălbatic din țara respectivă, având în

▼B

vedere în special bolile exotice ale animalelor și, pe de altă parte, situația sănătății mediului înconjurător din țara respectivă, care ar putea compromite sănătatea șeptelului din statele membre;

(b) regularitatea și rapiditatea informațiilor furnizate de țara respectivă, privind prezența pe teritoriul său de boli contagioase ale animalelor, transmisibile prin materialul seminal, în special cele menționate în listele A și B ale Oficiului Internațional de Epizootii;

(c) reglementările din țara respectivă privind prevenirea și combaterea bolilor animalelor;

(d) structura serviciilor sanitar-veterinare din țara respectivă și prerogativele de care dispun aceste servicii;

(e) organizarea și punerea în practică a prevenirii și a combaterii bolilor contagioase ale animalelor;

(f) garanțiile pe care țara respectivă le poate oferi cu privire la respectarea dispozițiilor prezentei directive.

(3) Lista menționată la alineatul (1) și toate modificările aduse acesteia se publică în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

▼M4

Articolul 8

(1) Statele membre autorizează numai importurile de material seminal expediat dintr-un centru de colectare de material seminal situat în una dintre țările terțe care figurează la lista menționată la articolul 7 și pentru care autoritatea competentă a țării terțe în cauză este în măsură să ofere garanții cu privire la îndeplinirea următoarelor condiții:

(a) respectă următoarele condiții:

(i) de autorizare a centrelor de colectare de material seminal menționate în capitolul I din anexa A;

(ii) de supraveghere a acestor centre menționate în capitolul II din anexa respectivă;

(b) a fost autorizat oficial de autoritatea competentă din țara terță în cauză pentru a efectua exporturi în Comunitate;

(c) se află sub supravegherea unui medic veterinar al centrului;

(d) face obiectul unor inspecții efectuate de un medic veterinar oficial din țara terță în cauză de cel puțin două ori pe an.

(2) Comisiei i se comunică lista centrelor de colectare de material seminal pe care autoritatea competentă din țara terță care figurează în lista menționată la articolul 7 le-a autorizat în conformitate cu condițiile stabilite la alineatul (1) din prezentul articol și de la care se poate expedia material seminal către Comunitate.

Autorizarea unui centru de colectare de material seminal trebuie suspendată sau retrasă imediat de către autoritatea competentă a țării terțe, în cazul în care acesta nu mai îndeplinește condițiile stabilite la alineatul (1), iar Comisia trebuie informată de îndată cu privire la aceasta.

Comisia furnizează statelor membre orice liste noi și actualizate pe care le primește de la autoritatea competentă a țării terțe în cauză în conformitate cu prezentul alineat și le pune la dispoziția publicului în scop informativ.

(3) Se pot adopta norme detaliate pentru aplicarea unitară a prezentului articol, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18 alineatul (2).

▼B

Articolul 9

(1) Materialul seminal trebuie să provină de la animale care, imediat înainte de prelevare, au staționat cel puțin trei luni pe teritoriul unei țări terțe care figurează pe lista menționată la articolul 7 alineatul (1).

(2) Fără a aduce atingere articolului 7 alineatul (1) și alineatului (1) din prezentul articol, statele membre nu autorizează importul de material seminal care provine dintr-o țară terță care figurează pe listă, decât în cazul în care materialul seminal respectiv îndeplinește cerințele de sănătate animală adoptate, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18, pentru importurile de material seminal provenind din țara respectivă.

Pentru adoptarea cerințelor menționate la primul paragraf, se ține cont de:

(a) starea de sănătate în zona din jurul centrului de colectare de material seminal, acordându-se o atenție specială bolilor care apar pe lista A a Oficiului Internațional de Epizootii;

(b) starea de sănătate a șeptelului prezent în centrul de colectare de material seminal și cerințele privind testele;

(c) starea de sănătate a animalului donator și cerințele privind testele;

(d) cerințele privind testele la care trebuie supus materialul seminal.

(3) Pentru stabilirea condițiilor de sănătate animală, baza de referință utilizată este cea a normelor definite la capitolul II și în anexele corespondente. Se poate decide, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18 și pentru fiecare caz în parte, o derogare de la aceste dispoziții, în cazul în care țara terță în cauză furnizează garanții similare cel puțin echivalente în materie de sănătate animală.

(4) Articolul 4 se aplică.

Articolul 10

(1) Statele membre nu autorizează importul de material seminal decât cu condiția prezentării unui certificat de sănătate animală întocmit și semnat de un medic veterinar oficial din țara terță de colectare.

Acest certificat trebuie:

(a) să fie redactat în cel puțin una din limbile oficiale ale statului membru de destinație și în una din limbile statului membru în care se efectuează controlul la import prevăzut la articolul 11;

(b) să însoțească materialul seminal până la destinație, în original;

(c) să fie întocmit pe o singură foaie de hârtie;

(d) să fie prevăzut pentru un singur destinatar.

(2) Certificatul de sănătate animală trebuie să fie conform cu modelul stabilit în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 19.

Articolul 11

(1) Statele membre se asigură că fiecare lot de material seminal care ajunge pe teritoriul vamal al Comunității este supus unui control înainte de a fi pus în liberă circulație sau plasat sub un regim vamal și interzic introducerea materialului seminal în Comunitate în cazul în care, în urma controlului la import efectuat la sosirea sa, se constată:

— că materialul seminal nu provine de pe teritoriul unei țări terțe care figurează pe lista stabilită în conformitate cu articolul 7 alineatul (1);

▼B

— că materialul seminal nu provine dintr-un centru de colectare a materialului seminal care figurează pe lista prevăzută la articolul 8 alineatul (1);

— că materialul seminal provine de pe teritoriul unei țări terțe din care sunt interzise importurile, în conformitate cu articolul 15 alineatul (2);

— că certificatul de sănătate animală care însoțește materialul seminal nu respectă cerințele prevăzute la articolul 10 și stabilite în conformitate cu acesta.

Prezentul alineat nu se aplică loturilor de material seminal ajunse pe teritoriul vamal al Comunității și plasate sub un regim de tranzit vamal, pentru a fi transportate spre un loc de destinație situat în afara teritoriului respectiv.

Cu toate acestea, el se aplică în cazul renunțării la tranzitul vamal în cursul transportului pe teritoriul Comunității.

(2) Statul membru de destinație poate lua măsurile necesare, inclusiv punerea în carantină, cu condiția ca aceasta să nu afecteze validitatea materialului seminal, pentru a obține rezultate sigure în cazul în care materialul seminal este suspectat de infectare sau de contaminare cu germeni patogeni.

(3) În cazul în care introducerea materialului seminal a fost interzisă pe baza unuia din motivele menționate la alineatele (1) și (2) și în cazul în care țara terță exportatoare nu autorizează reexpedierea acestuia în termen de treizeci de zile, în cazul materialului seminal congelat, sau de îndată, în cazul materialului seminal proaspăt, autoritatea veterinară competentă a statului membru de destinație poate dispune distrugerea materialului seminal.

Articolul 12

Fiecare lot de material seminal a cărui introducere în Comunitate a fost autorizată de un stat membru pe baza controlului menționat la articolul 11 alineatul (1) trebuie, în cazul expedierii sale spre teritoriul altui stat membru, să fie însoțit de originalul certificatului sau de o copie legalizată a acestui original, iar originalul sau copia trebuie să fie vizate, în mod corespunzător, de autoritatea competentă responsabilă cu controlul efectuat în conformitate cu articolul 11.

Articolul 13

În cazul în care se iau măsuri de distrugere, în conformitate cu articolul 11 alineatul (3), cheltuielile aferente sunt suportate de către expeditor, destinatar sau de către reprezentantul acestora, statul neacordând nici o compensare.

CAPITOLUL IV

Măsuri de salvgardare și de control

Articolul 14

Normele prevăzute de Directiva 90/425/CEE se aplică, în special în ceea ce privește controalele la origine, organizarea și supravegherea controalelor ce trebuie efectuate de statul de destinație.

▼B

Articolul 15

(1) În cazul schimburilor intracomunitare se aplică măsurile de salvgardare prevăzute la articolul 10 din Directiva 90/425/CEE.

▼M4

(2) Normele prevăzute de Directiva 97/78/CE se aplică, în special, pentru organizarea și urmărirea controalelor pe care trebuie să le efectueze statele membre și a măsurilor de salvgardare care trebuie puse în aplicare în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 22 din directiva menționată.

▼B

Articolul 16

(1) Experți veterinari de la Comisie pot, în măsura în care acest lucru este necesar pentru aplicarea uniformă a prezentei directive, să efectueze, în colaborare cu autoritățile competente din statele membre și din țările terțe, controale la fața locului.

Țara de colectare pe teritoriul căreia se efectuează un control acordă tot sprijinul necesar experților pentru îndeplinirea misiunii lor. Comisia informează statul membru sau țara de colectare în cauză cu privire la rezultatul controalelor efectuate.

Țara de colectare în cauză ia măsurile care s-ar putea dovedi necesare pentru a ține seama de rezultatele acestui control. În cazul în care țara de colectare nu ia aceste măsuri, Comisia, după examinarea situației în cadrul Comitetului permanent veterinar, recurge la dispozițiile prevăzute la articolul 5 și la articolul 6 alineatul (2) al treilea paragraf.

(2) Dispozițiile generale de aplicare a prezentului articol, în special în ceea ce privește frecvența și modalitățile de efectuare a controalelor menționate la alineatul (1) primul paragraf, se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 19.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

Articolul 17

Anexele la prezenta directivă se modifică, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18, în vederea adaptării lor la evoluția tehnologică.

▼M3

Articolul 18

(1) Comisia este asistată de Comitetul permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală, înființat în temeiul articolului 58 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 ([1]).

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul articol, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE ([2]).

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

(3) Comitetul își stabilește regulamentul de procedură.

([1]) JO L 31, 1.2.2002, p. 1.
([2]) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

▼M3

Articolul 19

(1) Comisia este asistată de Comitetul permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul articol, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la 15 zile.

▼B

Articolul 20

(1) Prezenta directivă nu se aplică materialului seminal colectat și tratat într-un stat membru înainte de 31 decembrie 1991.

(2) Până la data intrării în vigoare a deciziilor adoptate în conformitate cu articolele 8, 9 și 10, statele membre nu aplică importurilor de material seminal care provin din țări terțe condiții mai favorabile decât cele care rezultă din capitolul II.

Articolul 21

Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 31 decembrie 1991 cel târziu. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Articolul 22

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

▼M1

ANEXA A

CAPITOLUL I

Condiții pentru omologarea centrelor de colectare a materialului seminal

Centrele de colectare a materialului seminal trebuie:

1. să fie plasate sub permanenta supraveghere a unui medic veterinar al centrului;

2. să aibă cel puțin:

   (a) adăposturi pentru animale, inclusiv încăperi de izolare a animalelor cu rezultate pozitive la testele descrise de anexa B capitolul II sau care prezintă semne clinice de boală,

   (b) facilități de colectare a materialului seminal, inclusiv o încăpere separată pentru curățarea și dezinfectarea sau sterilizarea echipamentelor,

   (c) o încăpere de transformare a materialului seminal care nu este necesar să se afle în același amplasament,

   (d) o încăpere de depozitare a materialului seminal care nu este necesar să se afle în același amplasament;

3. să fie astfel construite sau izolate încât să se prevină contactul cu animalele din exterior;

4. să fie astfel construite încât adăposturile pentru animale și încăperile de colectare, transformare și depozitare a materialului seminal să poată fi imediat curățate și dezinfectate;

5. să fie astfel proiectate încât adăposturile pentru animale să fie separate fizic de încăperea de transformare a materialului seminal, iar ambele să fie separate de încăperea de depozitare a materialului seminal.

CAPITOLUL II

Condiții pentru supravegherea centrelor de colectare a materialului seminal

Centrele de colectare trebuie:

1. să fie astfel supravegheate încât să găzduiască numai animale din specia al cărei material seminal urmează să fie colectat;

2. să fie astfel supravegheate încât să se țină un registru, o fișă sau un fișier electronic ale tuturor porcinelor din centru, oferind detalii despre rasa, data nașterii și identificarea fiecărui animal și, de asemenea, un registru, o fișă sau un fișier electronic ale tuturor inspecțiilor pentru boli și ale tuturor vaccinărilor efectuate, oferind și informații din fișa de boală/sănătate a fiecărui animal;

3. să fie inspectate periodic de un medic veterinar oficial, cel puțin de două ori pe an, atunci când se efectuează inspecții privind condițiile de omologare și supraveghere;

4. să fie astfel supravegheate încât să se împiedice intrarea persoanelor neautorizate. De asemenea, vizitatorii autorizați trebuie să respecte condițiile stabilite de medicul veterinar al centrului;

5. să angajeze numai personal tehnic competent, instruit corespunzător, în procedurile de dezinfectare și tehnicile igienice relevante pentru controlul răspândirii bolii;

6. să fie astfel supravegheate încât:

   (a) numai materialul seminal colectat într-un centru omologat să fie transformat și depozitat în centre omologate, fără să intre în contact cu nici un alt lot de material seminal;

   (b) colectarea, transformarea și depozitarea materialului seminal să aibă loc numai în spațiile special destinate și în condițiile cele mai stricte de igienă;

   (c) toate ustensilele care vin în contact cu materialul seminal sau animalul donator în timpul colectării și transformării să fie dezinfectate corespunzător sau sterilizate înainte de folosire;

   (d) produsele de origine animală folosite la transformarea materialului seminal – inclusiv aditivi sau un agent de diluare – să provină din surse care nu

▼M1

prezintă nici un risc de sănătate animală sau care sunt astfel tratate înainte de folosire încât acest risc este prevenit;

(e) fiolele de depozitare sau fiolele de transport să fie dezinfectate corespunzător sau sterilizate înainte de fiecare operațiune de umplere;

(f) agentul criogenic folosit să nu fi fost utilizat anterior pentru alte produse de origine animală;

(g) fiecare colectare de material seminal, indiferent dacă este sau nu separată în doze individuale, să fie marcată clar astfel încât data colectării materialului seminal, rasa și identificarea animalului donator, precum și numele și numărul de înregistrare al centrului, precedate de numele țării de origine, după caz, sub forma unui cod, să se poată fi stabilite ușor; caracteristicile și forma acestei marcări se stabilesc în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 19.

▼M1

ANEXA B

CAPITOLUL I

Condiții aplicate pentru admiterea animalelor în centrele omologate de colectare a materialului seminal

1. Toate animalele admise într-un centru de colectare a materialului seminal trebuie:

   (a) să fi fost supuse unei perioade de carantină de cel puțin 30 de zile în adăpost special omologat în acest scop de către autoritatea competentă a statului membru și în care se află numai animale care au cel puțin aceeași stare de sănătate;

   (b) înainte de intrarea în adăpostul de carantină descris la litera (a) să fi fost alese din șepteluri sau exploatații:

   — care sunt indemne de bruceloză în conformitate cu articolul 3.5.2.1. din Codul zoosanitar internațional;

   — în care nu a fost prezent nici un animal vaccinat împotriva febrei aftoase în ultimele 12 luni;

   — în care nu a fost înregistrată nici o dovadă clinică, serologică sau virusologică de pseudorabie în ultimele 12 luni;

   — care nu sunt situate într-o zonă cu restricții definită în conformitate cu dispozițiile legislației comunitare adoptată datorită apariției unei boli la porcii domestici.

   Animalele nu trebuie să fi fost ținute anterior într-un șeptel de statut inferior.

   (c) înainte de perioada de carantină prevăzută la litera (a) și în perioada anterioară de 30 de zile să fi fost supuse următoarelor teste, efectuate în conformitate cu standardele stabilite de directivele relevante, cu rezultate negative:

   — un test de fixare a complementului sau un test cu antigen brucelic tamponat în ceea ce privește bruceloza (de la 1 ianuarie 2001 testul cu antigen brucelic tamponat va fi singurul test autorizat);

   — un test de seroneutralizare sau un test ELISA folosind toți antigenii virali ai pseudorabiei în cazul porcilor nevaccinați;

   — sau un test ELISA pentru antigenii G1 ai pseudorabiei în cazul porcilor vaccinați cu un vaccin G1 eliminat;

   — un test ELISA sau un test de seroneutralizare pentru prezența pestei porcine clasice.

   În ceea ce privește bruceloza, dacă animalele prezintă rezultate pozitive, animalele cu rezultate negative din aceeași exploatație sunt admise în adăpostul de carantină după confirmarea statutului de „indemn de bruceloză” al șeptelurilor sau exploatațiilor de origine a celor cu reacție pozitivă.

   Autoritatea competentă poate autoriza efectuarea testelelor menționate de prezentul alineat în adăpostul de carantină, cu condiția ca rezultatele să fie cunoscute înainte de începerea perioadei de carantină de 30 de zile stabilită la litera (a);

   (d) în ultimele 15 zile ale perioadei de carantină din cel puțin cele 30 de zile prevăzute la litera (a) să fi fost supuse următoarelor teste cu rezultate negative;

   — cu privire la bruceloză, un test de fixare a complementului sau un test cu antigen brucelic tamponat (de la 1 ianuarie 2001 testul cu antigen brucelic tamponat va fi singurul test autorizat);

   — un test de seroneutralizare sau un test ELISA folosind toți antigenii virali ai pseudorabiei în cazul porcilor nevaccinați sau un test ELISA pentru antigenii G1 ai pseudorabiei în cazul porcilor vaccinați cu un vaccin G1 eliminat.

   Fără să se aducă atingere dispozițiilor aplicabile în cazurile în care se diagnostichează febra aftoasă sau alte boli cuprinse în lista A, dacă oricare dintre testele menționate anterior are rezultate pozitive, animalul trebuie îndepărtat imediat din adăpostul de carantină. În cazul carantinei

▼M1

de grup, autoritatea competentă trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a garanta că animalele rămase au o stare de sănătate satisfăcătoare înainte de a fi admise în centrul de colectare în conformitate cu prezenta anexă.

Cu toate acestea, în ceea ce privește bruceloza atunci când animalele sunt pozitive, se pune în aplicare următorul protocol:

(i) serurile pozitive sunt supuse unui test de seroaglutinare precum și testului menționat la prima liniuță anterioară care nu a fost efectuat,

(ii) o investigare epidemiologică se efectuează în exploatațiile de origine ale animalelor care prezintă reacție,

(iii) pe animalele pozitive, se efectuează o a doua serie de teste (test cu antigen brucelic tamponat, seroaglutinare, fixarea complementului) pe eșantioane colectate la peste șapte zile de la prima colectare.

Suspiciunea de bruceloză se confirmă sau se exclude în lumina rezultatelor investigației efectuate în exploatațiile de origine și a comparării rezultatelor a două serii de teste.

Atunci când suspiciunea de bruceloză se exclude, animalele negative la primul test de bruceloză pot fi introduse în centru. Animalele pozitive la un test pot fi acceptate dacă răspund negativ la două serii de teste (test cu antigen brucelic tamponat, seroaglutinare, fixarea complementului) efectuate la un interval de cel puțin șapte zile.

2. Toate testele trebuie efectuate într-un laborator omologat de către statul membru.

3. Animalele pot fi admise în centrul de colectare a materialului seminal numai cu permisiunea expresă a medicului veterinar al centrului. Trebuie înregistrată întreaga circulație a animalelor, atât în interior cât și în exterior.

4. Nici un animal admis la centrul de colectare a materialului seminal nu trebuie să prezinte semne clinice de boală în ziua admiterii; fără să aducă atingere punctului 5, toate animalele trebuie să provină direct din adăpostul de carantină menționat la punctul 1 litera (a) care, în ziua transportului, îndeplinește în mod oficial următoarele condiții:

(a) nu este situat într-o zonă cu restricții definită în conformitate cu dispozițiile legislației comunitare adoptate datorită apariției unei boli la porcii domestici;

(b) ►M2 nici o probă clinică, patologică sau serologică a bolii Aujeszky nu a fost înregistrată în ultimele 30 de zile ◄.

5. În cazul în care se îndeplinesc condițiile prevăzute la punctul 4 și testele de rutină menționate în capitolul II au fost efectuate în cele 12 luni precedente, animalele pot fi transferate dintr-un centru de colectare a materialului seminal omologat în altul cu stare de sănătate echivalentă fără carantină sau testare, cu condiția ca transferul să fie direct. Animalul în cauză nu trebuie să intre în contact direct sau indirect cu animale biongulate cu stare de sănătate inferioară, iar mijloacele de transport folosite trebuie să fi fost dezinfectate înainte de utilizare.

6. În cazul transferului între state membre, animalele trebuie însoțite de un certificat de sănătate animală în conformitate cu modelul 2 din anexa F la Directiva 64/432/CEE, dezinfectarea mijlocului de transport fiind certificată la secțiunea C punctul 4 ca una dintre garanțiile suplimentare următoare, corespunzător stării lor:

— animalele provin direct dintr-un centru de colectare a materialului seminal care respectă dispozițiile Directivei 90/429/CEE;

— animalele provin direct dintr-un adăpost de carantină și respectă condițiile de admitere într-un centru de colectare a materialului seminal prevăzute la capitolul I din anexa B la Directiva 90/429/CEE;

— animalele provin direct dintr-o exploatație unde au fost supuse protocolului de admitere în carantină prealabilă și respectă condițiile de admitere în carantină prevăzute la capitolul I punctul 1 literele (b) și (c) și punctul 2 din anexa B la Directiva 90/429/CEE.

▼M1

CAPITOLUL II

Teste de rutină obligatorii pentru animalele ținute într-un centru omologat de colectare a materialului seminal

1. Toate animalele găzduite într-un centru omologat de colectare a materialului seminal trebuie supuse următoarelor teste cu rezultate negative:

   — un test de seroneutralizare sau un test ELISA folosind toți antigenii virali ai pseudorabiei în cazul porcilor nevaccinați sau un test ELISA pentru antigenii G1 ai pseudorabiei în cazul porcilor vaccinați cu un vaccin G1 eliminat;

   — în ceea ce privește bruceloza, un test de fixare a complementului sau un test cu antigen brucelic tamponat (de la 1 ianuarie 2001 testul cu antigen brucelic tamponat va fi singurul test autorizat);

   — un test ELISA sau un test de seroneutralizare pentru prezența anticorpilor pestei porcine clasice.

   Aceste teste se efectuează fie

   pe toate animalele în momentul în care părăsesc centrul, dar nu mai târziu de 12 luni de la admitere în cazul în care nu au părăsit centrul înainte de acest moment. Eșantionarea se poate efectua în abator;

   fie

   pe 25 % din animalele din centru testate la fiecare trei luni.

   În acest caz, medicul veterinar al centrului se asigură ca eșantioanele prelevate să fie reprezentative pentru populația totală a centrului, în special în ceea ce privește grupa de vârstă și adăpostul vierului. De asemenea, medicul veterinar al centrului se asigură ca toate animalele să fie testate cel puțin o dată în timpul ședерii la centru sau cel puțin la fiecare 12 luni dacă durata ședерii depășește un an.

2. Toate testele trebuie efectuate într-un laborator omologat de către statul membru.

3. Dacă oricare din testele anterioare este pozitiv, animalul trebuie izolat și materialul seminal colectat de la acesta de la ultimul test negativ nu poate face obiectul schimburilor intracomunitare.

   Materialul seminal colectat de la fiecare animal din centru de la data ultimului test negativ al animalului se păstrează în locuri de depozitare separate și nu poate face obiectul schimburilor intracomunitar până când starea de sănătate a centrului nu este restabilită.

▼M1

ANEXA C

Condiții pe care materialul seminal colectat la centrele omologate trebuie să le îndeplinească în sensul schimburilor intracomunitare

1. Materialul seminal trebuie obținut de la animale care:

   (a) nu prezintă semne clinice de boală în ziua colectării materialului seminal;

   (b) nu au fost vaccinate împotriva febrei aftoase;

   (c) îndeplinesc cerințele prevăzute de anexa B capitolul I;

   (d) nu sunt autorizate să se trateze natural;

   (e) sunt ținute în centre de colectare a materialului seminal care nu trebuie să fie situate în zone cu restricții desemnate în conformitate cu dispozițiile legislației comunitare referitoare la bolile contagioase la porci domestici;

   (f) au fost găzduite în centre de colectare a materialului seminal care, în perioada de 30 de zile imediat anterioară colectării, au fost indemne de pseudorabie.

2. O combinație eficientă de antibiotice, în special împotriva leptospirozei și micoplasmelor, trebuie adăugată la materialul seminal după diluția finală sau la agentul de diluare. În cazul materialului seminal congelat, antibioticele trebuie adăugate înainte de congelarea materialului seminal.

   Această combinație trebuie să producă un efect cel puțin echivalent cu următoarele diluții:

   nu mai puțin de:
   - 500 µg streptomicină per ml diluție finală
   - 500 IU penicilină per ml diluție finală
   - 150 µg lincomicină per ml diluție finală
   - 300 µg spectinomicină per ml diluție finală.

   Imediat după adăugarea de antibiotice, materialul seminal diluat trebuie păstrat la o temperatură de cel puțin 15 °C pe o perioadă de cel puțin 45 de minute.

3. Materialul seminal pentru schimburi intracomunitare trebuie:

   (a) să fie depozitat în conformitate cu prevederile capitolelor I și II din anexa A înainte de expediere;

   (b) să fie transportat în statul membru de destinație în fiole care au fost curățate și dezinfectate sau sterilizate înainte de folosire și care au fost sigilate înainte de expedierea din spațiile de depozitare omologate.

4. Statele membre pot refuza admiterea de material seminal din centre de colectare unde sunt admiși vieri vaccinați împotriva pseudorabiei pe teritoriul lor sau într-o regiune a teritoriului lor, atunci când aceasta a fost recunoscută ca indemnă de pseudorabie, în conformitate cu articolul 10 din Directiva 64/432/CEE.

▼B

ANEXA D

1. Expeditorul (numele și adresa completă)	**CERTIFICAT DE SĂNĂTATE ANIMALĂ** Nr. ORIGINAL
	2. Statul membru de colectare
3. Destinatarul (numele și adresa completă)	4. AUTORITATEA COMPETENTĂ
NOTE (a) Pentru fiecare lot de embrioni se întocmește un certificat separat. (b) Originalul certificatului trebuie să însoțească lotul până la locul de destinație.	5. AUTORITATEA LOCALĂ COMPETENTĂ
6. Locul de încărcare	
8. Mijlocul de transport	7. Numele și adresa echipei de colectare a embrionilor
9. Locul și statul membru de destinație	
11. Numele și codul recipientelor ce conțin embrioni	10. Numărul de înregistrare a echipei de colectare a embrionilor

12. Identificarea lotului

(a) Numărul de embrioni	(b) Data (datele) colectării	(c) Rasa
(d) Identificarea efectivului de origine		

13. Subsemnatul, medic veterinar oficial, certific că:

(a) că materialul seminal descris anterior a fost colectat, tratat și depozitat în condiții care respectă normele stabilite în Directiva 90/429/CEE;

(b) că materialul seminal descris anterior a fost colectat de la vieri:

(i) aflați într-un centru de colectare care conține numai animale care nu au fost vaccinate împotriva bolii Aujeszky și care au prezentat un rezultat negativ la testul de seroneutralizare sau la testul ELISA pentru depistarea bolii Aujeszky, în conformitate cu dispozițiile Directivei 90/429/CEE [1]

sau

(ii) aflați într-un centru în care o parte din vieri sau toți vierii au fost vaccinați împotriva bolii Aujeszky cu un vaccin GI deletat; acești vieri au fost seronegativi în ceea ce privește boala Aujeszky înainte de vaccinare și au fost supuși trei săptămâni mai târziu unei noi examinări serologice care nu a indicat prezența de anticorpi induși de virusul bolii; iar, în acest caz, materialul seminal din fiecare lot a fost supus unui test de izolare a virusului pentru boala Aujeszky în laboratorul ..... [2], cu rezultate negative [1];

(c) că materialul seminal descris anterior a fost transportat până la locul de încărcare într-un container sigilat în condiții conforme cu dispozițiile din Directiva 90/429/CEE.

Ștampila

Întocmit la .....

Semnătura: .....

Numele și calificarea (cu majuscule) .....

.....

.....

[1] A se tăia dintre punctele (i) sau (ii) pe cel care nu corespunde.
[2] Numele laboratorului, menționat în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din Directiva 90/429/CEE.